

जानां आह्लादिषु विभवे सत्यविमलस्य एतदेव
दृष्टयथात्मकं दृष्टनं वेदितव्यम् ॥ देश-
ान्तरव्यतिरिक्तं प्रत्याह ।
“देशान्तरगते प्रेते द्रव्यं दाय्यादवाववाः ।
ज्ञातयो वा हरेयुस्तदागतास्तेर्विना वृषः ॥”
यदा सम्भूयकारिणां मध्ये यः कश्चिदेशान्तरं
गतो नृत्तस्तदा तदीयमंशं दाय्यादः पुत्राद्यपत्य-
वर्गः वान्धवाः मातृपक्षीयाः मातुलाद्याः
ज्ञातयोऽपत्यवर्गव्यतिरिक्ताः सपिण्डा वा आ-
गताः सम्भूयव्यवहारिणो ये देशान्तरादाग-
तास्ते वा यस्त्रीयुक्तेर्विना दाय्यादभावे राजा
यस्त्रीयात् । वाशब्देन च दाय्यादीनां वैकल्पिकं
अधिकारं दर्शयति । पौर्वापर्यनियमस्तु पत्नी
दुहितर इत्यादि प्रतिपादित एवावापि
विशेषः । शिष्यसन्नस्य चारिणां कन्यानिधौ वयिक्-
प्राप्तिश्च वचनप्रयोजनम् । वयिजामपि मध्ये
यः पिण्डदानार्थं दानादिसमर्थः स यस्त्रीयात् ।
सामर्थ्याविशेषे पुनः सर्वे वयिजः संवृष्टिनो
विभक्त्य यस्त्रीयुक्तसमाभावे दृष्टार्थं दाय्यादा-
गमनं प्रतीक्षानामतेषु स्वयमेव राजा यस्त्री-
यात् तदिदं नारदेन स्पष्टमुक्तम् ।
“एकस्य चेतुः स्यात् मरणं दाय्यादोऽस्य तदाप्नुयात् ।
अन्यो वासति दाय्यादेः प्रपत्येत् सर्वं एव ते ।
तदभावे तु गुप्तं तत् कारयेद्दृष्टवत्सरात् ।
अस्वामिकमदायादं दृष्टवत्स्थितं ततः ।
राजा तदात्मघातं कुर्यात् एवं धर्मो न हीयते ॥”
किञ्च ।
“निर्जन्तु जनेषु निर्जन्तुभ्योऽन्येन कारयेत् ॥”
निर्जन्तो वयःकः तं निर्जन्तं निर्गतजन्तुं लाभमा-
क्षित्य त्वजेषु वद्विष्णुः । यच्च सम्भूयकारिणां
मध्ये भास्वप्रत्यवेक्षणादिकं कर्तुमसमर्थोऽसाव-
न्येन स्वं कर्मे भास्वभारवाहनं तदायव्यपरी-
क्षणादिकं कारयेत् । इति मितान्तरा ।
सम्भृतः, चि, (सं + भृ + क्त ।) सन्त्यक्पुष्टः । सन्त्यग्-
भृतः । सन्त्यक्प्रकारेण धृतः ।
सम्भृतिः, स्त्री, (सं + भृ + क्त ।) सन्त्यक्पोषणम् ।
सन्त्यग्भरणम् । सन्त्यग्धारणम् । (सम्भारः ।
यथा, कथासरित्सागरे । १०३ । १७१ ।
“अन्येदुर्गमकैः स्वनोक्त्यादे निश्चिते वृषः ।
चकारामरदन्तोऽत्र तद्विवाहाय सम्भृतिम् ॥”)
सम्भेदः, पुं, (सं + भिद् + घञ् ।) सिन्धुनद्योः
सङ्गमः । इत्यमरः । १ । १० । ३५ । (यथा,
मनुः । ८ । ३५६ ।
“परस्त्रियं योऽभिवदेत् तीर्थेऽरण्ये वनेऽपि वा ।
नदीनां वापि सम्भेदे स संयद्गममाप्नुयात् ॥”)
स्फुटनम् । (यथा, सुश्रुते । २ । ५ ।
“कौश्लं गतिचयोऽङ्गानां सम्भेदः क्षतवर्षणम् ॥”)
मेलनम् । इति मेदिनी ।
सम्भोगः, पुं, (सं + भृज् + घञ् ।) भोगः । (यथा,
मनुः । ८ । २०० ।
“सम्भोगो दृश्यते यत्र न दृष्टेनागमः कश्चित् ।
आगमः कारणं तत्र न सम्भोग इति स्थितिः ॥”)

सुरतम् । (यथा, महाभारते । ४ । १३ । २८ ।
“रत्नमुद्रादसमारम्भाः साक्षात्कारकरा मम ।
आत्मप्रदानसम्भोगात् मासुहृत्तुं त्वमर्हसि ॥”)
जिनप्रासनम् । इति मेदिनी । हर्षः । इति शब्द-
रत्नावली । केलिनागरः । इति जटाधरः ।
शृङ्गारभेदः । इति चिकाङ्कशेषः । तस्य लक्षणं
यथा, साहित्यदर्पणे ३ परिक्रिदे ।
“दृष्टान्तराशनादीनि निवेष्टे विलासिनौ ।
यत्रातुरक्तवन्मोऽन्यं सम्भोगः समुदाहृतः ॥”
सम्भोगी, [न] पुं, (सम्भोगोऽस्यास्तीति । इतिः ।)
केलिनागरः । इति भूरिप्रयोगः । सम्भोग-
विशिष्टे, चि ।
सम्भूमः, पुं, (सं + भूम + घञ् ।) भयादिजनित-
त्तरा । (यथा, रघुः । ११ । २५ ।
“वीक्ष्य वेदिमथ रक्तविद्धमि-
वन्मुजीवपृथभिः प्रदूषिताम् ।
संभ्रमोऽभवदप्रीकर्मणा
मृत्विजां श्रुतविक्रुतमुचाम् ॥”)
तत्पर्यायः । संभेगः २ । इत्यमरः । १ । ७ । ३३ ।
आवेगः ३ । इति तट्टीका । प्रवेगः ४ त्वरा ५
त्वरिः ६ । इति वाचस्पतिः । भयम् । (यथा,
रामायणे । ४ । २ । १४ ।
“सम्भ्रमस्तुत्यतमेव सर्ववैलक्षण्ये मदान् ॥”)
आदरः । इति मेदिनी । मन्दाभमः । सूत्रम् ।
इत्यजयपालः ।
सम्भतिः, स्त्री, (सं + मन + क्त ।) अभिलाषः ।
अनुज्ञा । इति मेदिनी । (यथा, किराते ।
१० । ३६ ।
“कथमिव तव सम्भतिर्भवित्री
समन्ततुभिर्मृनिनावधीरितस्य ॥”)
आत्मज्ञानम् । इत्यजयपालः ।
सम्भदः, पुं, (सम् + मद् + “प्रमदसंमदौ हर्षः ॥”
३ । ३ । ६८ । इति अर्षः । हर्षः । (यथा,
साहित्यदर्पणे । ३ । १६७ ।
“मदसम्भदप्रीडाद्यैर्वैख्यं गद्गदं विदुः ॥”)
मत्स्यविशेषः । यथा, विष्णुपुराणे । ४ । २ । १६ ।
“बह्वृचस्य सौभरिनाम महर्षिरन्तर्ज्ये द्वाद-
शाब्दे कालमुवाच । तत्र चान्तर्ज्ये मत्स्यः
सम्भदो नामातिबहुप्रजोऽतिप्रमाणो मीनाधि-
पतिरासीत् ॥” तद्वति, चि । इत्यमरः । १ । ४ । २४ ।
सम्भेदः, पुं, (सं + भेद + क्त ।) सं + भेद + घञ् ।
युद्धम् । इति केचित् । (यथा, महाभारते ।
५ । १६८ । १० ।
“जने प्रहारे संमर्हं सर्वं एवातिमानुषाः ।
सर्वैर्जिता महीपाला दिग्जये भतरयम् ॥”
परस्परविमर्हः । यथा, रघुः । १५ । १०१ ।
“यज्ञोपतरकस्योऽभूत् संमर्हस्तत्र मज्जताम् ।
अतस्तदाख्याया तीर्थं पावनं सुवि पश्ये ॥”)
सम्भदः, पुं, (सं + मद् + घञ् ।) सन्त्यक्प्रकारेण
मत्तता ।
सम्मानः, पुं, (सम् + मन + घञ् ।) समादरः ।
यथा, तिथ्यादितत्त्वे ।

“जन्मसंयुक्ता यदि जन्ममात्रे
यस्य ध्रुवं जन्मतिथिर्भवेच्च ।
भवन्ति तदस्मरमेव याव-
न्नेरुष्यसम्मानसुखानि तस्य ॥”

सम्मानितः, चि, (सम्मानोऽस्य जातः । सम्मान +
इतच् ।) समाहृतः । गौरवितः । यथा, मार्क-
ण्डेयपुराणे । ८२ । ७० ।
“अथैरपि सुरैर्देवी भूषणैरायुधैस्तथा ।
सम्मानिता ननादोऽसौ साङ्गहासं सुहृन्महः ॥”
सम्मानार्जकः, पुं, (सम्मानार्जयतीति । सं + ऋज् +
शुल् ।) सम्माननी । इति शब्दरत्नावली ।
सन्त्यग्मार्जनकर्तार, चि ।
सम्मानार्जनं, स्त्री, (सं + ऋज् + क्त ।) संग्रोधनम् ।
यथा, रत्नमालायाम् ।
“सम्मानार्जनं संभुद्धिः संग्रोधनविप्रियने ॥”
सम्मानार्जनी, स्त्री, (सं + ऋज्यतेऽनवेति । सं + ऋज् +
कृट् । डीप् ।) धूम्रादिमार्जनसाधनी ।
कौस्ता इति भांडा इति च भाषा । तत्-
पर्यायः । संग्रोधनी २ । इत्यमरः । २ । २ । १८ ।
ऊहनी ३ सखहनी ४ । इति शब्दरत्नावली ।
बहुकरी ५ वर्हनी ६ । इति हेमचन्द्रः ।
सम्मितः, चि, (सं + मा + क्तः ।) समानपरि-
माणः । सङ्गः । इति जटाधरः ।
सम्मिश्रः, चि, (सन्त्यक् प्रकारेण मिश्रयतीति ।
मिश्र मिश्रणे + अच् ।) संयुक्तः । मिश्रितः ।
यथा, तिथ्यादितत्त्वे ।
“सम्मिश्रा या चतुर्दशा अमावस्या भवेत्
कश्चित् ।
खञ्जितां तां विदुः केचिदुपेधमिति चापरे ॥”
सम्मुखः, चि, (सन्त्यक् मुखं यस्य ।) अभिसुखा-
गतः । तत्पर्यायः । भयर्षुः २ । इति चिकाङ्क-
शेषः । (यथा, कथासरित्सागरे । २७ । १३८ ।
“तस्यां विक्रमसिंहाख्यो बभूवानर्थयाख्या ।
राजा वैरिद्वया यस्य वैवासन् सम्मुखाः
कश्चित् ॥”
अभिसुखे, स्त्री । सुमुख इति भाषा । यथा,
कथासरित्सागरे । ४ । ७० ।
“नाशकत् सम्मुखे स्थानुं कथो ह्यविनयक्रमः ॥”
तथा च साहित्यदर्पणे । ३ । १५४ ।
“दृष्टा दर्शयति व्रीडां सम्मुखं नैव पश्यति ॥”
सर्वं सुखमिति निपातनात् अन्तर्लोपे सम्मुख-
मिति सिद्धम् । इति शब्दार्थचिन्तामणिः ।
समस्तसुखे च स्त्री । इति काशिका । ५ । १ । ६ ।
सम्मुखी, [न] पुं, (सम्मुखमस्यास्तीति । इतिः ।)
दर्पणम् । इति केचित् ।
सम्मुखीनः, चि, (सर्वस्य मुखस्य दर्शनः ।
सम्मुख + “यथासुखसम्मुखस्य दर्शनः खः ॥”
५ । २ । ६ । इति खः ।) अभिसुखः । इति
हेमचन्द्रः । ६ । ७३ । (यथा, रघुः । १५ । १७ ।
“अपमृत्तं तमासाय लवणं लक्ष्मणाजुजः ।
करोधकम्मुखीनो हि जयो रम्पप्रहारि-
याम् ॥”)